

ת"פ 45160/10/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 45160-10-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני

החלטה בעניין הבקשה לפסילת שופט

היום, בשלהי פרשת ההגנה, עתר הנאשם לפסילת בית המשפט, לפי סעיף 77 לחוק בתי המשפט. מאחר שהדיון הוקלט וכך גם טיעוני הצדדים (בהעדר קלדנית), קבעתי בהחלטה קצרה, כי הבקשה נדחית וההנמקה תועבר בהמשך.

להלן טעמי לדחיית הבקשה, ותחילה נכון יהיה לסקור, בתמצית, את השתלשלות העניינים החריגה בתיק:

כתב האישום בתיק זה הוגש ביום 18.10.17, ומייחס לנאשם עבירה של תקיפת בת זוג.

לאחר שהנאשם כפר במיוחס לו (לפני כב' השופט פרייז), הועבר התיק לשמיעת ראיות לפני השופטת כרייף, שם התקיימו שני דיוני הוכחות, ונשמעו עדים, לרבות המתלוננת. ביום 12.11.18, הגיע התיק לסיום אלא שבמהלך הדיון ביקש הנאשם לפסול המותב, וכן את כב' השופט פרייז, הגם שכבר לא דן בתיק. הנאשם מחה על כך שבית המשפט הטיל עליו הוצאות, וכן טען לחשש ממשי למשוא פנים. בית המשפט דחה את הבקשה, תוך שציין כי התנהלות הנאשם מסכלת המשך הדיון, והדיון הופסק. ערעור על החלטה זו הוגש ונדחה (החלטת כב' הנשיאה חיות בע"פ 9055/18 (13.1.18)).

בהמשך, נוכח נבצרות המותב הקודם, הועבר התיק לשמיעה לפני. זהו המקום לציין, כי במסגרת ההליכים מונה לנאשם סניגור ציבורי, וכן התבקשה בקשה להפנותו לחוות דעת פסיכיאטרית. מאחר שהנאשם עמד על סירובו להיות מיוצג, הורה כב' השופט פרייז על שחרור הסניגוריה הציבורית (החלטה מיום 17.5.18), ובהמשך, במספר החלטות, מצאתי, באופן חריג, לאפשר לנאשם לנהל משפטו ללא ייצוג.

ביום 8.9.19, לא היה מנוס משמיעת המתלוננת בשנית, וביום 28.11.19 נשמעו עדי התביעה הנוספים והסתיימה פרשת התביעה. בהמשך לה טען הנאשם טענות שונות באשר להתנהלות תחנת משטרת נתניה, וביקש לזמן שוטרים רבים כעדי הגנה. במהלך בירור טענותיו, כשהנאשם אינו מאפשר המשך תקין של הדיון, טען, כי בית המשפט פועל באופן לא חוקי ולא תקין כלפיו, ועתר, בפעם השנייה במסגרת הליך זה, לפסילת בית המשפט. ב"כ המאשימה התנגד נחרצות לבקשה.

יוער, כי לדיון זה התייצבו מספר שוטרים כעדי הגנה בהתאם לבקשתו והמתינו שעות ארוכות. בהחלטתי מצאתי לדחות את הבקשה.

עוד ציינתי בהחלטתי:

**"במשך דיונים ארוכים בית המשפט מגלה סבלנות רבה כלפי הנאשם, ואף מסייע לו ככל שניתן, כדי לשמור על זכויותיו ולברר לעומק את טענות ההגנה שמעלה (בתיק זה הגיש הנאשם למעלה מ-200 בקשות). כאמור, מדובר בנאשם שבמהלך הדיונים מעלה טענות רבות באשר להתנהלות היחידה החוקרת ובעיקר המאשימה, וכפי שכבר הובהר לו מספר רב של פעמים, אבחן טענות אלו לעומק במסגרת הכרעת הדין.
לא מצאתי כל בסיס לבקשה ואין בה כדי ללמד ולו על צל צילו של משוא פנים כלפי מי מהצדדים מצדו של בית המשפט" (שם, עמ' 104).**

גם על החלטה זו הוגש ערעור (ע"פ 1106/20 מיום 10.3.20) שנידון לפני כבוד הנשיאה חיות. במסגרת הערעור טען הנאשם כנגד החלטתי, שלא להכריע בטענת ההגנה מן הצדק במהלך ההליך אלא בסופו וכן כי תפקידי בעבר, בשורות התביעה, מטה את הכף לטובת קבלת הערעור. בית המשפט הנכבד קבע בפסק דינו, כי ההחלטה לדון בטענות ההגנה במסגרת הכרעת הדין היא **"החלטה דיונית מובהקת אשר אינה חורגת מניהול סביר של ההליך ובצדק קבע המותב, כי אין בה כדי להקים עילת פסלות"**. באשר לטענת משוא הפנים, נקבע כי מדובר בטענה כללית ביותר ובלתי מבוססת. מטעמים אלו, הורה על דחיית הערעור.

הדיונים בתיק נמשכו, בפתח הדיון ביום 23.11.20, טען הנאשם טענת אין להשיב לאשמה, אותה מצאתי לדחות (החלטתי, עמ' 156 לפרו'), לאחריה, נשמעה עדותו. בסיומה, עתר הנאשם בשנית לזמן עדי הגנה מטעמו, כשלדבריו השוטרים זייפו בתיק זה מסמכים רבים (פרו', עמ' 172). חרף התנהלותו בדיון הקודם, והמתנת חלק מהשוטרים שזמנו להעיד להגנתו עד בוש (הנאשם לא הפקיד הוצאותיהם חרף החלטתי), מצאתי לאפשר זימון הנוסף. עוד ביקש הנאשם לזמן לעדות את עו"ד קוצר, שמונתה לייצגו מטעם הסנגוריה הציבורית, הגם שלא היה חולק, שזו ביקשה מבית המשפט, בפתח הדיון הראשון אליו התייצבה, ונוכח סירובו הנחרץ לייצג, לשחררה מייצוג וכך אכן נעשה.

בסופו של דיון מצאתי להיעתר לבקשת הנאשם ולזמן מטעמו את ארבעת השוטרים לעדות בכפוף להפקדה (שהופקדה). בהמשך עמד הנאשם על זימון עו"ד קוצר. בהחלטה משלימה דחיתי בקשתו בשל העדר הנמקה (החלטתי מיום 30.11.20). הנאשם, כהרגלו, לא כיבד את החלטתי, וביקש בתקיפות ובלשון בוטה ומשתלחת כלפי בית משפט, את זימונה. בהחלטה משלימה מיום 3.12.20, הגם שלא שוכנעתי בנחיצות הזימון, נעתרתי לבקשה בכפוף להפקדה (שהופקדה). ואם לא די בכך, נעתרתי לבקשת הנאשם כי הדיון יוקלט ולבקשה נוספת שבנוסף להקלטה שהוזמנה, יקליט הנאשם את הדיון בעצמו (בקשות הנאשם מס' 240, מיום 31.12.20 ו-5.1.21 כולל התודות לבית המשפט, והחלטתי מיום 5.1.21).

היום, 10.1.21, לצורך יעול הדיון וחרף הסגר, הותרתי את הדיון על כנו. במהלך הדיון נשמעה (בהקלטה) עדותם של עדי ההגנה (עו"ד קוצר, והשוטרים: אברג'יל ומויאל). בפתח עדותו של עד ההגנה הרביעי, התברר שהנאשם מבקש להתמקד בשאלות הקשורות להתנהלות המשטרה כלפיו מ-2018 והלאה, בעוד האירוע הנטען בתיק דנא הוא משנת 2017. לאחר שהמאשימה התנגדה לכך, ניסיתי במספר נסיונות לקבל מהנאשם תשובה לרלוונטיות השאלות למקרה שלפנינו.

אומר בכנות רבה, כי ניסיתי אך לא הצלחתי. הנאשם קטע את דבריי פעם אחר פעם, סירב להשיב לשאלותיי, וחזר על דבריו, כי מדובר בהגנה מן הצדק, ואינו חייב דבר. בהמשך, מספר פעמים, הוסיף, כי אם לא תמולא דרישתו לחקור העד ללא הגבלה, יבקש פסילת המותב. לאחר שהוריתי, כי העד יחל בעדותו ורלוונטיות השאלות תבחן במהלכה, ביקש הנאשם את פסילתי. לדבריו, בית המשפט נמנע מלשאול את העדים שאלות ואינו מביע דעה ביחס לדבריהם, מלמדת על משוא פנים. כך נטען שוב באשר לשירותי בעבר בשורות התביעה.

מצאתי להאריך מעט בהשתלשלות העניינים, כדי להציג ולו חלק קטן מתמונת הדיונים בתיק זה. בקשה לפסילת שופט מוסדרת בסעיף 77א' לחוק בתי המשפט, ולפיה רשאי בעל דין לבקש מבית המשפט לפסול את עצמו, מקום שקיים חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

במקרה שלפנינו, אין בבקשה ממש. לא מיניה ולא מקצתיה. העובדה שבית המשפט לא שואל את העדים שאלות במהלך עדותם, ואינו מחווה דעה באשר לתשובותיהם, הם לב ליבה של שיטת המשפט הנהוגה בארצנו. כלל ממצאיי ומסקנותיי יפורטו בהרחבה בהכרעת הדין. לתפקיד שמלאתי בעברי, אותו סיימתי לפני שנים רבות (2006) אין דבר וחצי דבר לעניינינו, כל שכן כדי ללמד על משוא פנים כלפי המאשימה (ראו בעניין זה ע"פ 1106/20, סע' 5).

אדרבא, כפי שהובהר גם בהחלטתי הקודמת, בית המשפט הולך, לאורך המשפט, כברת דרך ארוכה מאד לקראת הנאשם. גם מקום שבתיק אחר היה נכון לקצר או לקטוע, להימנע מזימון עד או מהעלאת בקשה מיותרת, סברתי, שנכון לתת לנאשם עקב היותו לא מיוצג, לנהל הגנתו בחופשיות ואף סייעתי רבות בידו. לעשרות רבות של בקשות/דרישות שנוסחו בלשון קשה ועולבת, מצאתי להתייחס עניינית, ולהתנהלותו במהלך המשפט, ובעיקר קטיעת בית המשפט, העדים וב"כ המאשימה, פעמים אין ספור, במהלך דבריהם, מצאתי להסתפק בהערות.

אין לי אלא להצטער על כך שלא ניתן היה לקדם התיק היום לקראת סיום (קודם לבקשה, הסכים הנאשם, כי יישמעו בו גם סיכומי התביעה). במצב דברים זה, מטעמים המפורטים לעיל, מצאתי לדחות את הבקשה.

זכות ערעור כדין (לפי סעיף 77א(ג) לחוק בתי המשפט).

החלטתי תשלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"א, 10 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.